

EUROOPA INIMÕIGUSTE KOHTU LAHENDITE LÜHIÜLEVAADE¹ 13.09.2021 - 17.09.2021

14. september 2021

Lahendid 49969/14; 20530/16; 4713/17; 13244/18 ja 16311/18 - vara kasutamise kontroll

Pintar ja teised vs. Sloveenia

Protokolli nr 1 artikkel 1

Kaebajad on 7 Sloveenia kodaniku. Kaebajad olid 3 erineva Sloveenia panga aktsiate või allutatud võlakirjade omanikud. Need pangad taotlesid riigiabi. Aastatel 2013 ja 2014 võttis Sloveenia Pank vastu otsuseid, millega kehtestati erakorralised meetmed, sealhulgas nende 3 panga suhtes. Need 3 panka vähendasid oma aktsiakapitali nullini. Sloveenia Panga otsused võeti vastu siseriiklike õigusaktide raames pärast suhtlust Euroopa Komisjoniga. Sloveenia Pank viitas ELi nõukogu soovitusetele, samuti varade kvaliteedi läbivaatamisele (AQR) ja stressitestide tulemustele, mis viidi läbi juhtkomitee juhtimisel, kuhu kuulusid Euroopa Komisjon, Euroopa Pangandusjärelevalve ja Euroopa Keskpank. Endistele panga omanikele ei antud juurdepääsu mitmete otsuste aluseks olevatele dokumentidele. Kaebajad esitasid siseriiklikul tasandil erinevaid kaebusi, kuid need ei olnud nende jaoks edukad. Kaebajad ei saanud aktsiate ja allutatud võlakirjade tühistamise eest kompensatsiooni.

EIKi pöördudes leiavad kaebajad, et on toimunud EIÕK protokoll nr 1 artikkel 1 rikkumine (vara kaitse), sest neil ei olnud tõhusaid õiguskaitsevahendeid vaidlustamiseks Sloveenia Panga otsuseid ning nad leiavad, et Sloveenia Panga otsused olid põhjendamatud.

EIK leidis kokkuvõtvalt, et kui puudub mõistlik võimalus vaidlustada või taotlema hüvitist riigi keskpanga erakorraliste meetmete eest, millega tühistatakse aktsiad või võlakirjad, siis see on EIÕK protokoll nr 1 artikkel 1 rikkumine.

EIK mõistis kaebajatele mittevahalise kahju hüvitamiseks hüvitised vahemikus 1000 kuni 3000 eurot.

[Lahend](#) (inglise keeles)

[Kokkuvõte](#) (inglise keeles)

14. september 2021

Lahend 40419/19 - õigus era- ja perekonnaelu austamisele

Volodina vs. Venemaa (nr 2)

Artikkel 8-1

Kaebaja, Valeriya Igorevna Volodina, on 1985. aastal sündinud Venemaa kodanik. Kaebaja muutis oma nime 2018. aastal ning tema uut nime ei avalikustata turvalisuse kaalutlustel. Pärast seda kui kaebaja läks lahku oma partnerist 2015. aastal, siis tema Aserbaidžaaani kodanikust partner hakkas teda ründama ja ahistama. EIK on varasemalt teinud lahendi *Volodina vs Venemaa* (nr. 41261/17), kus EIK leidis, et Venemaa ametivõimud ei suutnud kaebajat kaitsta tema partneri korduva lähisuhtevägivalla eest.

Käesolevas kaasuses leiab kaebaja, et Venemaa ametivõimud ei ole teda vähemalt kolm aastat kaitsnud tema endise partneri kübervägivallategude eest. Need kübervägivallakuriteod hõlmavad tema intiimsete fotode avalikustamist ilma tema nõusolekuta, kaebaja kohta võltsitud sotsiaalmeediaprofiilide loomist, tema jälgimist GPS-seadme vahendusel ning talle sotsiaalmeedia vahendusel tapmisähvarduste saatmist.

¹ Lühiülevaates kajastatud lahendite valiku aluseks on EIK enda otsingumootoris avaldatud Legal Summary'd.

Kaebaja leiab EIKi pöördudes, et Venemaa ametivõimud ei ole nende tegude osas viinud läbi tõhusat uurimist, kuigi Venemaa ametivõimudel on olnud selleks võimalused olemas ning Venemaa ametivõimud tuvastasid 2020. aasta oktoobris, et kaebaja endine partner avalikustas kaebaja kohta intiimsed fotod ilma kaebaja nõusolekuta. Kaebaja lisas, et GPS-seadme vahendusel jälgimise ja tapmisähvarduste saatmise osas Venemaa ametivõimud ei algatanud isegi uurimist, sest politsei järeldas, et kuritegu ei ole toime pandud, sest tapmisähvardused ei olnud reaalsed.

Kokkuvõtvalt leidis EIK, et käesoleval juhul esineb EIÕK artikkel 8 rikkumine, sest Venemaa ametivõimudel on olnud vahendid tõhusa uurimise läbiviimiseks, kuid Venemaa ametivõimud ei ole seda teinud ning kaitsnud kaebajat tema endise partneri rünnakute eest.

EIK leidis, et Venemaa peab kaebajale maksma mittevaralise kahju hüvitiseks 7500 eurot ning kulude katteks 5386.46 eurot.

[Lahend](#) (inglise keeles)

[Kokkuvõte](#) (inglise keeles)

14. september 2021

Lahendid 71321/17; 25735/18; 58858/18; 60000/18; 60001/18; 16868/19; 41174/19; 41176/19 ja 41179/19 - riigist väljasaatmine

M.D. ja teised vs. Venemaa

Artikkel 2 ja 3

Kaebajad on 11 Süüria kodaniku, kes sisenesid Venemaale erinevat tüüpi viisadega aastatel 2011 kuni 2014 ega lahkunud riigist, kui nende viisade tähtaeg sai täis. Venemaa ringkonnakohtud tunnistasid kaebajad süüdi immigratsiooni reeglite rikkumise eest ning mõistsid kaebajatele Venemaalt väljasaatmise. Kaebajad proovisid edutult neid kohtuotsuseid vaidlustada.

EIKi pöördudes tuginevad kaebajad EIÕK artiklile 2 (õigus elule) ja artiklile 3 (ebainimliku või alandava kohtlemise keeld). Kaebajad leiavad, et nende Süüriasse tagasisaatmine paneks nad tõsisesse ohtu.

EIK leidis kokkuvõtvalt, et kaebajate väljasaatmine Süüriasse on käesoleval juhul EIÕK artikli 2 ja 3 rikkumine, sest kaebajad on Venemaa ametivõimudele esitanud piisavalt aluseid, et kaebajaid ähvardab nende väljasaatmisel Süüriasse reaalne oht nende eludele ja nende isiklikule puutumatussele. EIK leidis, et Venemaa ringkonnakohtud ei andnud sisukat hinnangut kaebajaid ähvardavate üldiste riskide kohta ning ei analüüsinud ega uurinud nõuetekohaselt kaebajate väiteid.

EIK leidis ka, et osade kaebajate osas on toimunud artikkel 5-1 ja 5-4 rikkumine, sest kahte kaebajat peeti kinni vähemalt 2 aastat enne riigist väljasaatmist ning nad ei saanud kasu väljasaatmisele järgneva kinnipidamise tõhusast kohtulikust kontrollist. Nendele kaebajatele mõistis EIK mittevaralise kahju hüvitiseks 5000 eurot.

[Lahend](#) (inglise keeles)

[Kokkuvõte](#) (inglise keeles)